

57121005-3 พัสวิ ตั้งตรงต่อการณ์

## ABK

วันแรกที่มาถึงญี่ปุ่น มีรถบัสมารับที่หน้าสนามบิน และพาไปส่งหน้าปากซอยทางเข้าหอพัก ABK เนื่องจากรถเข้าไปไม่ได้ เพราะซอยเล็กเกินไป และฝนตกทำให้ยิ่งลำบากในการเดินไปยังหอพัก พอไปถึงหอก็รู้ว่าตัวเองได้อยู่ชั้น 4 ฟังก์ที่ไม่มีลิฟต์ แต่โชคดีที่ตอนอยู่บนเครื่องบินได้นั่งข้างคนที่มาโครงการเดียวกัน เขาเลยมาช่วยขนกระเป๋าขึ้นไปให้ ต้องขอบคุณเพื่อนคนนั้นมากๆ

หลังจากเอาของขึ้นมาก็ได้ไปฟังกฎระเบียบต่างๆของหอพัก และเขาก็ให้พักจนกว่าจะถึงเวลาปฐมนิเทศ ซึ่งต้องนั่งรถไฟไปสองสถานี หลังจากปฐมนิเทศเสร็จ ก็เห็นสถานที่คล้ายๆจะมีสวนสนุกจึงเดินตามไปเรื่อยๆ ก็พบว่าตรงนั้นคือโตเกียวโดมนั่นเอง



วันต่อมาก็ต้องสอบที่เราจะได้เรียนห้องไหน หลังจากสอบเสร็จก็ไปเที่ยวที่ shibuya 5 แยกนี่คนเยอะจริง เวลาเดินต้องคอยหลบหลีกไม่ให้ชนกัน เดินเที่ยว shibuya ทั่ววันจนตอนเย็นก็กลับไปกินข้าวที่ peacock supermarket แถวๆหอพักซึ่งอาหารลดราคาครึ่งหนึ่ง อาหารที่นี่จะมีช่วงเวลาที่ลดราคา 30 เปอร์เซ็นต์ และถ้ารอไปจนถึงกว่านั้นก็ลดราคา 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นเรื่องดีมากเพราะเราจะได้อินข้าวในราคาที่ประหยัด



ลืมนอธิบายเรื่องห้องพัก เราได้มาอยู่ห้อง 4 คน ในห้องจะมีเตียงสองชั้นอยู่ 2 เตียง มีโต๊ะให้แต่ละคน คนละโต๊ะ มีตู้เสื้อผ้า มีชั้นวางของ และมีลิ้นชักให้ ห้องก็ไม่ได้แคบมากแต่น่าเสียดายที่ไม่มีระเบียงห้อง เวลาซักผ้าต้องขึ้นไปตากบนด้านฟ้า ซึ่งจะมีโซนให้ผู้หญิงตากโดยเฉพาะอยู่

ภาพข้างล่างคือลักษณะของห้องพักขอโทษนะคะ รกนิดหน่อยกำลังจะเก็บของเข้าชั้น



ชั้นदानฟ้าของห้องพักจะมี เครื่องซักผ้า และเครื่องอบผ้า แต่ที่จริงเราไม่ต้องอบแล้วเอาไปตากผ้า ก็แห้งได้ ถ้าอากาศยังหนาวอยู่แนะนำให้เก็บผ้าประมาณบ่าย 3 โมง เพราะถ้าหลังจากนั้นผ้าจะชื้นๆ

ส่วนห้องอาบน้ำจะมีอยู่ 2 ห้อง เวลาที่คนไม่ค่อยอาบกันจะเป็นเวลาประมาณ ก่อน 1 ทุ่ม กับ หลัง 4 ทุ่ม ถ้าอยากอาบน้ำโดยไม่ต้องรอคิวหรือแย่งกับใครก็อาบเวลาประมาณนี้ได้ ส่วนห้องน้ำที่ไม่มีน้ำ มีแต่กระดาษทิชชู ถ้าอยากได้ห้องน้ำแบบสมัยใหม่ ต้องไปที่ฝั่งตรงข้ามหอพัก ด้านบน peacock คือไม่ต้องเดินลงบันไดไป peacock ที่ที่จะมีร้านขายหนังสือ เซเว่น และขายเบนโตะอาหารกลางวัน ที่นั่นจะมีห้องน้ำแบบสมัยใหม่อยู่ แต่เปิดช้า หรือใครขี้เกียจไปไกลแต่อยากได้ที่ชัดเจนี้ ก็ไปหาซื้อหัวที่ชัดเจนี้แล้วนำมาต่อกับขวดน้ำได้ที่ ร้านร้อยเยน ตรงสถานี sugamo

พอถึงวันเรียน จะต้องดูก่อนว่าได้อยู่ห้องไหน และเข้าห้องเรียนตามที่เราได้ และพอเข้าไปเขาจะมีใบติดอยู่ที่ประตูหรือไม่ก็หน้ากระดานว่าเราได้นั่งตรงไหน ไม่ได้มีอาจารย์สอนแค่คนเดียว แต่เขาจะเปลี่ยนสลับกันสอน ตอนเราไปมีอาจารย์ 3 คน ห้องที่เราเรียนมีการบ้านแทบจะทุกวัน ถ้าวันไหนเราทำได้ทำกิจกรรม เขาจะมีการบ้านให้เขียนเรียงความย่อๆ เป็นภาษาญี่ปุ่น ประมาณ 4-5 บรรทัด ว่าเรารู้สึกยังไง ซึ่งโชคดีมากที่ได้อยู่ห้องเดียวกันกับรุ่นพี่ เพราะเวลาเราแต่งเสร็จ ก็จะเอาไปให้รุ่นพี่เช็คก่อนว่าแบบนี้อ่านรู้เรื่องไหม ต้องแก้ตรงไหนไหม ซึ่งรุ่นพี่ก็คอยช่วยเหลือเราตลอด และคอยสอนเราด้วย

ตอนช่วงที่ดอกซากุระยังบานอยู่ ได้ไปที่แม่น้ำ meguro ไปตั้งแต่เช้า พอไปถึงบรรยากาศดีมาก เย็นสบาย พอลมพัดที่ดอกซากุระก็ร่วงเป็นวิวที่สวยงามมาก ตอนเช้าๆมีแต่คนมาวิ่งออกกำลังกาย เหมาะแก่การเดินเล่นชมซากุระ ที่มียาวตลอดทาง เป็นสถานที่ที่ชอบมากอีกที่หนึ่ง

หลังจากนั้นก็ได้ไป harajuku โดยไปที่ศาลเจ้า Meiji Jingu ระหว่างทางเดินเข้าไปจะมีต้นไม้ใหญ่ๆเต็มไปหมด เดินแล้วรู้สึกร่มรื่น ตอนแรกได้ยินรุ่นพี่บอกว่ามาแล้วเจอคนแต่งงาน ก็ทำให้รู้สึกว้าว โชคดีจัง วันนั้นอยู่แค่ครึ่งวันเจอไป 3 คู่แล้ว คนมาแต่งงานที่นี้กันเยอะมาก



หลังจากอยู่มาได้สักพักก็รู้สึกว่าจะต้องประหยัดกว่านี้ การที่จะประหยัดค่าอาหารได้ก็คือ การทำอาหารกินเอง ที่ ABK จะมีครัวอยู่สองที่คือ ชั้นใต้ดิน ซึ่งใช้ได้ทั้งผู้ชายและผู้หญิง กับชั้นสองฝั่งที่มีลิฟต์ใช้ได้แค่ผู้หญิงเพราะอยู่ในชั้นของผู้หญิงผู้ชายห้ามเข้า ภาพด้านล่างคือห้องครัวในชั้นของผู้หญิง



พอทำอาหารเสร็จก็จะนั่งกินกันที่ชั้นใต้ดิน จะมีโต๊ะให้นั่งกินข้าว มีไมโครเวฟ มีตู้กดน้ำ ชั้นใต้ดินก็จะเป็นศูนย์รวมของเด็กในหอพักเวลากินข้าว แต่ใครจะมา นั่งเล่นนั่งทำงานก็ได้ เกมมีเปียโนตั้งอยู่ด้วย บางวันก็จะมีคนเล่นเปียโนเราก็จะได้ฟังเพลงเพราะๆไปด้วย

ในหอพักจะมีคนหลากหลายเชื้อชาติ สามารถทักทายกันได้เวลาทำอาหาร ทุกคนไม่ได้เรียนที่ ABK หหมด บางคนก็เรียนมหาลัยที่อยู่ในโตเกียว มีคนที่เรียนอยู่มหาลัยโตเกียวอาศัยอยู่ที่นี้หลายคนเหมือนกัน เพราะจากที่นี่สามารถเดินไปมหาลัยโตเกียวได้ คนไทยก็มีบางคนก็มาเรียนภาษา บางคนก็มาเรียนมหาลัย

การที่ได้มาอยู่ที่นี้สองเดือนก็ทำให้ได้ประสบการณ์ใหม่ๆเยอะแยะ เนื่องจากไม่มีคนคอยบอกให้เราไปเรียนนะ ให้เราตื่นนะ ดังนั้นเราก็ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น ต้องตื่นมาเรียนหนังสือไม่ใช่นอนยาวโดดเรียน ต้องคำนวณเงินดีๆ เพราะเราอยู่สองเดือน ค่าใช้จ่ายจะพอไหม ต้องหาอาหารกินเองทุก

มี้อ ทำอะไรเองทั้งหมดโดยไม่มีคนคอยช่วยเหมือนเวลาอยู่บ้าน ก็ทำให้เราโตขึ้นในเวลาสั้นๆ แล้วก็ได้ฝึกภาษาญี่ปุ่น ถึงแม้ว่าเวลาไปซื้อของแล้วเขาจะพูดเร็วจนเราฟังไม่ทันก็เถอะ แต่สิ่งที่เราได้เรียนมาก็สามารถทำให้เราเอาชีวิตรอดที่นี่ได้ ใช้ชีวิตในญี่ปุ่นที่จริงเป็นเรื่องที่ง่ายมาก แค่รู้คำศัพท์พื้นฐานก็อยู่ได้แล้ว เราสามารถอยู่อย่างประหยัดได้โดยการเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวโดยไม่ต้องขึ้นรถไฟ เช่น จากหอพักไป ueno ก็ประมาณ 4 กิโลเมตร, ไป akihabara ก็ประมาณ 5 กิโลเมตร และ สถานีโตเกียว ก็ประมาณ 6.5 กิโลเมตร พออยู่ที่ญี่ปุ่นก็ทำให้เราเดินได้เยอะขึ้น เพราะอากาศไม่ได้ร้อนมาก แล้วข้างทางก็ดูน่าเดิน เดินมองอะไรต่างๆ ได้ตลอดข้างทาง แล้วทางเดินไป akihabara ก็ต้องเดินผ่านมหาลัยโตเกียวทำให้แวะเข้าไปถ่ายรูปได้อีกด้วย เพราะเป็นมหาลัยที่สวยงามและตึกเป็นแบบยุโรป

ต้องขอบคุณเพื่อนๆ และรุ่นน้อง ที่คอยช่วยเหลือในการเรียนการทำงานที่ทำให้อยู่รอดมาได้ พวกกันไปเที่ยว พวกกันไปกิน พวกกันไปหลง พวกกันไปในสถานที่ใหม่ๆ คอยช่วยเหลือกัน สร้างความสนุกสนานกันตลอดเวลา ทำให้การไปญี่ปุ่นในครั้งนี้นอกจากจะได้ประสบการณ์แล้วยังได้เพื่อนใหม่มามากมาย ดีใจที่ได้ไปโครงการนี้